

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200501
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200501.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubice Filovej, v právnej veci žalobkyne: F., právne zastúpenej: JUDr. Beatricou Babáčovou, advokátkou so sídlom v Šamoríne, Hlavná č. 43, proti žalovanej: Univerzita Komenského v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie č. 6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 21. januára 2015, číslo OŠV 101/2015 D IV/7, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. decembra 2015, č. k. 6S/76/2015-29, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11. decembra 2015, č. k. 6S/76/2015-29 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom v súlade s § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovanej z 21. januára 2015, číslo OŠV 101/2015 D IV/7, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie dekanky Fakulty sociálnych a ekonomických vied Univerzity Komenského v Bratislave zo 7. júla 2014, číslo FSEV UK/2620/2014 D IV/2 a žiadosť žalobkyne o preskúmanie rozhodnutia dekana zamietnutá. Prvostupňovým rozhodnutím zo 7. júla 2014, dekan vylúčil žalobkyňu zo štúdia pre nesplnenie podmienok plynúcich zo študijného programu a zo študijného poriadku. Žalobkyňa nesplnila podmienky pre pokračovanie v štúdiu, nakoľko táto za opakovane zapísaný povinný predmet „Metódy psychológie práce a organizácie“ v riadnom termíne a v opravnom termíne opätovne získala hodnotenie „FX“.

Krajský súd mal za preukázané, že žalobkyňa v akademickom roku 2012/2013 v riadnom termíne neabsolvovala skúšku z predmetu „Metódy psychológie práce a organizácie“. Nakoľko uvedený predmet

si zapísala do akademického roku 2013/2014, pričom pri skúške bola neúspešná, došlo k naplneniu podmienky na vylúčenie žalobkyne zo štúdia.

V súvislosti s námietkou žalobkyne, že nebola dodržaná 30 - dňová lehota na vydanie (druhostupňového) rozhodnutia, čo malo za následok absolútnu neplatnosť napadnutého rozhodnutia, krajský súd s poukazom na článok 45 ods. 6 Študijného poriadku Univerzity Komenského v Bratislave číslo 5/2014, ktorým sa dopĺňa do úplného znenia vnútorný predpis č. 8/2013 (ďalej len „ŠP UK“) uviedol, že sa jedná o lehotu procesnú plynúcu z interného predpisu. Zároveň dodal, že zo študijného poriadku nevyplýva, že by nedodržanie uvedenej lehoty zakladalo neplatnosť takého rozhodnutia.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd žalobou napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu zrušil.

Namietala nesprávnu aplikáciu článku 45 ods. 6 ŠP UK zo strany krajského súdu, nakoľko po uplynutí v internom predpise stanovenej lehoty (30 dní) nie je možné dodatočne vydať rozhodnutie. Uviedla, že v danom prípade uplynulo viac ako 6 mesiacov od riadneho doručenia prvostupňového rozhodnutia a následného doručenia druhostupňového rozhodnutia.

Poukázala aj na to, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/202/2014 sa domáhala z dôvodu nečinnosti odvolacieho orgánu vydania rozhodnutia. Nakoľko však bolo žalobkyňi dňa 26. januára 2015 doručené rozhodnutie z 21. januára 2015, číslo OŠV 101/2015 D IV/7 došlo k zastaveniu predmetného konania, a to uznesením z 12. februára 2015, č. k. 5S/202/2014-20.

Záverom žalobkyňa namietala nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia, nakoľko nie je z neho zrejmé, na základe akých skutočností bolo rozhodnuté. Prebiehajúce konanie malo byť vykonávané plne v súlade s prijatým a schváleným ŠP UK, riadne a v ustanovených lehotách.

III.

Žalovaná v podanom vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Skonštatovala súlad rozhodnutia dekana o vylúčení s článkom 45 ods. 1 a 43 ods. 4 ŠP UK. Uviedla, že podaná žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o vylúčení má odkladný účinok, a teda žalobkyňa požívala všetky práva spojené so statusom študenta (prídavky na diet'a, daňový bonus, študentské výhody v rámci cestovania a pod.), a to až do právoplatnosti rozhodnutia rektora z 21. januára 2015, ktoré bolo žalobkyňi doručené dňa 26. januára 2015.

Vyjadrila nesúhlas s vysloveným záverom žalobkyne, že vydané rozhodnutie po lehote stanovenej ŠP UK (30 dní) je absolútné neplatné, keďže lehota určená ŠP UK v článku 45 ods. 6 je lehotou procesnou.

V súvislosti s namietanou absenciou náležitostí rozhodnutia žalovaná poukázala na to, že rozhodnutie obsahovalo všetky zákonom požadované náležitosti, a to výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Zastávala názor, že odôvodnenie rozhodnutia je konkrétne, jasné a zrozumiteľné. Vyplýva z neho, že žalobkyňa mala opakovane zapísaný povinný predmet „Metódy psychológie práce a organizácie“, ktorý nespravila v riadnom a ani v opravnom skúškovom termíne. Ku dňu 4. júla 2014 teda žalobkyňa nesplnila podmienky pre pokračovanie v štúdiu podľa článku 22 ods. 2 ŠP UK, kedy po druhom neúspešnom pokuse o absolvovanie povinného predmetu je študent vylúčený zo štúdia. Rozhodnutie o vylúčení bolo vydané v súlade s § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. Dodala, že

rozhodnutie o vylúčení bolo vydané na základe preskúmania stavu študijných výsledkov, keď skúškové obdobie v letnom semestri akademického roka 2013/2014 skončilo dňa 4. júla 2014. Záverom si žalovaná uplatnila náhradu trov konania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobkyne (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a §492 ods. 2 a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 244 ods. 1, 2 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania bolo rozhodnutie z 21. januára 2015, číslo OŠV 101/2015 D IV/7, ktorým žalovaná podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. zamietla žiadosť žalobkyne a potvrdila rozhodnutie dekanky Fakulty sociálnych a ekonomických vied Univerzity Komenského v Bratislave zo 7. júla 2014, číslo FSEV UK/2620/2014 D IV/2 o vylúčení žalobkyne zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú z magisterského študijného programu Sociálna a pracovná psychológia, študijný odbor psychológia, denná forma, v akademickom roku 2013/2014. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovanej, žalobkyňa nesplnila požiadavku vyplývajúcu zo študijného programu a študijného poriadku, pretože opakovane neúspešne ukončila povinný predmet „Metódy psychológie práce a organizácie“. Preskúmaním študijných výsledkov bolo zistené, že ku dňu 4. júla 2014 žalobkyňa nesplnila podmienky pre pokračovanie v štúdiu podľa článku 22 ods. 2 ŠP UK, keď táto v riadnom termíne dňa 1. júla 2013 a v prvom opravnom termíne dňa 27. mája 2014 opätovne získala hodnotenie klasifikačným stupňom „FX - nedostatočne“.

Poslaním vysokých škôl, ktoré sú súčasťou európskeho priestoru vysokoškolského vzdelávania a spoločného európskeho výskumného priestoru, je rozvíjať harmonickú osobnosť, vedomosti, múdrosť, dobro a tvorivosť v človeku a prispievať k rozvoju vzdelanosti, vedy, kultúry a zdravia pre blaho celej spoločnosti, a tým prispievať k rozvoju vedomostnej spoločnosti. Napĺňanie tohto poslania je predmetom hlavnej činnosti vysokých škôl (§ 1 ods. 2 zákona č. 131/2002 Z. z.).

Podľa § 71 ods. 1,2 zákona č. 131/2002 Z. z. študijné povinnosti študenta vyplývajú zo študijného programu, ktorý študuje, a zo študijného poriadku.

(2) Študent je povinný dodržiavať vnútorné predpisy vysokej školy a jej súčastí.

Podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z., okrem riadneho skončenia štúdia sa štúdiom

skončí vylúčením zo štúdia pre nespĺnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy;

Podľa § 66 ods. 2 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z., dňom skončenia štúdia je podľa odseku 1 písm. c/ a d/ deň, keď rozhodnutie o vylúčení zo štúdia nadobudlo právoplatnosť;

Podľa článku 22 ods. 2 ŠP UK, zapísaný povinný predmet, ktorý študent neabsolvoval úspešne, môže si zapísať počas štúdia ešte raz v súlade s pravidlami stanovenými v študijnom programe. Po druhom neúspešnom pokuse o absolvovanie povinného predmetu je študent vylúčený zo štúdia v zmysle zákona o vysokých školách ... .

Podľa článku 35 písm. a/ ŠP UK, študent je vylúčený zo štúdia, a/ ak nesplní požiadavky alebo povinnosti vyplývajúce zo študijného programu a zo Študijného poriadku UK alebo študijného poriadku fakulty;

Podľa článku 43 ods. 4 a 5 ŠP UK, konanie vo veci vylúčenia zo štúdia v dôsledku nespĺnenia požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a Študijného poriadku UK46 sa začína dňom vydania rozhodnutia o vylúčení (46 - § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. a čl. 35 písm. a/ tohto študijného poriadku).

(5) Rozhodnutie vo veciach podľa odseku 1 vydá dekan v lehote do 30 dní odo dňa začatia konania. Do tejto lehoty sa nezapočíta čas, keď plynula študentovi lehota na doplnenie žiadosti alebo na podanie nevyhnutného vysvetlenia podľa odseku 2. Ak dekan v tejto lehote 30 dní nerozhodne, môže sa študent domáhať, aby rektor vyslovil povinnosť dekana vo veci konať a rozhodnúť.

Podľa článku 45 ods. 1, 2, 3, 4, 6 ŠP UK, proti rozhodnutiu podľa čl. 43 ods. 4 môže študent do 8 dní odo dňa, keď mu bolo rozhodnutie doručené, podať písomnú žiadosť o preskúmanie rozhodnutia (ďalej len „žiadosť“), ktorá má odkladný účinok. Žiadosť sa podáva dekanovi, ktorý rozhodnutie vydal.

(2) Dekan, môže sám rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť, ak žiadosti v plnom rozsahu vyhovie, inak ju do 15 dní od doručenia na fakultu postúpi na rozhodnutie rektorovi. So žiadosťou postúpi rektorovi celý spisový materiál spolu so správou podľa odseku 3 vrátane vlastného stanoviska k žiadosti.

(3) Správa obsahuje komplexné výsledky doterajšieho konania, t. j. údaje o všetkých vykonaných úkonoch, stanovisko k včasnosti podania žiadosti, k dodržaniu predpísaných náležitostí žiadosti. Dekan fakulty v správe uvedie svoje stanovisko ku všetkým námietkam žiadateľa spolu s príslušnými dôkazmi a taktiež názor, pokiaľ ide o úplnosť a správnosť zisteného skutkového stavu veci, ako aj právny názor, z ktorého sa v napadnutom rozhodnutí vychádza.

(4) Rektor žiadosť zamietne, ak bola podaná oneskorene alebo neoprávnenou osobou. Rektor zmení alebo zruší rozhodnutie dekana, ktoré bolo vydané v rozpore so zákonom, vnútorným predpisom UK alebo fakulty, inak žiadosť zamietne a pôvodné rozhodnutie dekana potvrdí.

(6) Rektor vydá rozhodnutie najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti študenta o preskúmanie rozhodnutia dekana na fakultu. V zložitejších prípadoch rozhoduje do 60 dní. O predĺžení lehoty zašle študentovi aj dekanovi fakulty písomné oznámenie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že žalobkyňa bola na základe prihlášky doručenej žalovanej dňa 1. marca 2012 prijatá rozhodnutím z 18. júna 2012, číslo SO/3128/2012 D III/1 na 2-ročné štúdium magisterského študijného programu - sociálna a pracovná psychológia v študijnom odbore 3.1.9. - psychológia dennou formou štúdia v akademickom roku 2012/2013. Podanou prihláškou a k nej pripojených príloh deklarovala predchádzajúce bakalárske štúdium na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Filozofická fakulta, študijný program - psychológia, študijný odbor - psychológia (2008 - 2011).

Z obsahu administratívneho spisu a konkrétne z Výpisu výsledkov štúdia za akademický rok 2012/2013 senát odvolacieho súdu ďalej zistil, že žalobkyňa v príslušnom akademickom roku v letnom semestri nebola úspešná vo vykonaní skúšky z povinného predmetu „Metódy psychológie práce a organizácie“ a na riadnom termíne konanom dňa 1. júla 2013 bola ohodnotená klasifikačným stupňom „FX - nedostatočne“.

Nakoľko žalobkyňa po zapísaní si uvedeného predmetu do ďalšieho akademického roku 2013/2014 opätovne v letnom semestri nebola vo vykonaní skúšky z povinného predmetu „Metódy psychológie práce a organizácie“ úspešná a na opravnom termíne konanom dňa 27. mája 2014 bola ohodnotená klasifikačným stupňom „FX - nedostatočne“, došlo k naplneniu dôvodu vylúčenia plynúceho z článku 22 ods. 2 ŠP UK v spojení s § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z.

Takto zistený skutkový stav zodpovedá zisteniam, ku ktorým dospel krajský súd a oba správne orgány, pričom odvolací súd ho taktiež považuje za nesporný. Navyše sama žalobkyňa v priebehu tak správneho konania, ako aj konania súdneho nespochybňovala nevykonanie skúšok z uvedeného povinného predmetu.

V súvislosti s vytýkanou absenciou náležitostí napadnutých rozhodnutí odvolací súd poukazuje na to, že podľa konštantnej judikatúry správnych súdov prvostupňové ako aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok. Z obsahu rozhodnutí je zrejмый následok - vylúčenie žalobkyne zo štúdia spočívajúci v nesplnení požiadaviek plynúcich zo študijného programu a študijného poriadku. Z rozhodnutí ďalej plynie evidentná súvislosť s opakovaným neúspešným pokusom absolvovať povinný predmet „Metódy psychológie práce a organizácie“ s odkazom na ustanovenie článku 22 ods. 2 ŠP UK. V rozhodnutiach je jasne a konkrétne špecifikovaný študijný program (sociálna a pracovná psychológia), študijný odbor (3.1.9. psychológia), študent (magisterský) ako aj forma štúdia (denná). Rovnako sa v rozhodnutí o vylúčení uvádza citácia relevantného zákonného ustanovenia (§ 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z.). Odvolací súd podobne ako krajský súd preto nevzhladol dôvod na zrušenie rozhodnutia z dôvodov plynúcich z § 250i ods. 3 OSP. Z rozhodnutia žalovanej je nesporné, že dôvodom pre vylúčenie žalobkyne zo štúdia bolo v konečnom dôsledku nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku žalovanej.

Pokiaľ žalobkyňa namietala nedodržanie lehoty na vydanie (druhostupňového) rozhodnutia v zmysle článku 45 ods. 6 ŠP UK, teda v lehote najneskôr do 30 dní, odvolací súd uvádza, že sa sice jedná o pochybenie, ktoré však nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Uvedenú lehotu stanovuje interný právny predpis a jedná sa o procesnú lehotu, s nedodržaním ktorej nie je stanovená sankcia neplatnosti. Treba však prisvedčiť žalobkyňu, že nevydanie druhostupňového rozhodnutia v študijnom poriadkom stanovenej lehote malo za následok vznik právnej neistoty na strane žalobkyne, avšak táto sama (ako vyplýva zo zapožičaného súdneho spisu Krajského súdu v Bratislave vedeného pod sp. zn. 5S/202/2014) podala návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorým sa domáhala práve vydania druhostupňového rozhodnutia. Vzhľadom na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 5S/202/2014 odporca v priebehu konania vydal dňa 21. januára 2015 rozhodnutie číslo OŠV 101/2015 D IV/7, tam konajúci

Krajský súd v Bratislave uznesením z 12. februára 2015, č. k. 5S/202/2014-20 zastavil konanie, keď mal za preukázané, že dôvod pre ktorý dané konanie začalo odpadol.

Zároveň sa odvolaciemu súdu javí ako nelogické tvrdenie, resp. argumentácia žalobkyne, keď táto sa na jednej strane návrhom proti nečinnosti orgánu verejnej správy podaným podľa Piatej časti štvrtej hlavy OSP domáhala vydania druhostupňového rozhodnutia a súčasne na strane druhej po jeho vydaní následne v konaní podľa Piatej časti druhej hlavy OSP domáhajú sa preskúmania jeho zákonnosti namietala jeho absolútnu neplatnosť, a to práve z dôvodu spočívajúcom v jeho oneskorenom vydaní.

Navyše v zmysle článku 45 ods. 1 ŠP UK vyplýva, že písomná žiadosť o preskúmanie rozhodnutia má odkladný účinok, a teda k vylúčeniu študenta dôjde až právoplatnosťou rozhodnutia druhostupňového rozhodnutia (§ 66 ods. 2 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z.). V danom prípade žalobkyňa do prevzatia rozhodnutia - do 26. januára 2015 (teda do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia) mala zachovaný status študenta a všetky práva s tým spojené.

K vyššie uvedeným námietkam žalobkyne najvyšší súd poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax správnych súdov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 2002, sp. zn. 4SŽ/98-102/02), podľa ktorej „dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 OSP môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“

Z týchto dôvodov odvolací súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyčerpaní odvolacích námietok s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP, § 219 ods. 1, 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

V.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP, § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovaná podľa zákona nemá nárok na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.